

Kar morem danes storiti, kot praktičen človek ne bom odlagal na jutri! To pravilo mi veljaj tudi pri plačevanju naročnine za »Slovenskega gospodarja«.

priljubljenega in pravičnega lovca ter vzornega očeta osmih otrok, ki so pa vsi lepo preskrbljeni. Sin Lojze je ugleden trgovec v domači vasi. Pretresljiv je naslednji dogodek: hčerka Otilija je prišla kropit rajno mamico. Komaj je pokleknila pred mrtvaški oder, je omahnila in umrla. Srce ni preneslo prevelike žalosti. Sedaj skupaj počivata in čakata na nas, ki pridemo za njima. Sladak jima pokoj, katerega na tem svetu ni poznala ne ena, ne druga! Vsem prizadetim naše sožalje!

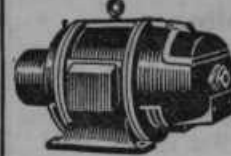
Smrt dobrega očeta. Umri je mož, kakršnih je malo. V starosti 86 let se je poslovil od svoje družine Martin Kutnjak, posestnik v Grabrovniku. Bil je znan daleč naokrog, ker je bil 39 let cerkovnik v Razkrižju pri Ljutomeru. Po tem dolgem službovanju se je preselil na svoje posestvo v Grabrovnik in se posvetil obdelovanju in oskrbovanju svojega novega posestva. Njegovo delo je pokazalo kmalu uspeh, kajti v par letih so na novo obdelane njive rodile in v polni meri plačale trud umnemu gospodarju. Bil je vseskozi veren in narodno zaveden mož, kar pričajo mnogi katoliški časopisi, listi in knjige, ki jih je čital, ter njegove pobožne in vesele pesmi, kar jih je zložil. Napisal je tudi zgodovino razkrižke cerkve.

Rajni je bil naročnik »Slov. gospodarja«, in sicer prvi v tem kraju. Otroke je vzgojil v strogo verskem in narodnem duhu. Bolehal je že več let in je strašno trpel, toda božja poslanka smrt ga je rešila zemakega trpljenja. Imel je lepo, mirno življenje, prav takšna je bila tudi smrt. Predobrega očeta je spremilo na zadnji zemski poti zelo veliko znancev ter prijateljev. Naj počiva v miru — žalujočim pa naše sožalje!

Sirteljica krščanskih listov umrla pri Sv. Urbanu pri Ptuj. Tužno so zapeli zvonovi in naznanjali, da se je zopet ena duša preselila v večnost, in to je bila dobra krščanska mati Apolonija Herga, stara 57 let. Bila je mati že doraslih šestero otrok, katere je vzgojila vse v krščanskem duhu. Vsak prvi petek in nedeljo, ko so imele matere in žene skupno sv. obhajilo, je bila poleg. Z vso vneto je širila krščanske liste in jih tudi delila, ker je bila žena pismonoše. Rajna je bila povsod priljubljena, kar je pokazal njen pogreb. Zbrala se je velika množica ljudi, kakor že dolgo ne, od blizu in daleč, da je posodila rajni zadnjo pot. Domači g. župnik je v lepih besedah opisal njeno vzorno krščansko življenje. Čeprav so otroci deloma razkropljeni po svetu, so se ta dan vsi zbrali in s solznimi očmi gledali v prerani grob svoje ljube in drage mamice. Najstarejši sin je duhovnik cistercijan v Stični na Dolenjskem. Blaga pokojnica naj uživa pri Bogu večno plačilo — možu in otrokom pa izrekamo sožalje!

Smrt skrbne gospodinjice pri Sv. Andražu v Hakožah. V Gospodu je zaspala skrbna gospodinja Barbara Hvalec iz Vel. Okiča. Po

DOBAVLJA- POPRAVLJA

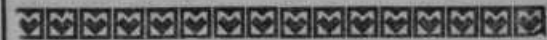


motore
in vse vrste električnih strojev
Domača tovarna
RUDOLF PASPA
Zagreb, Koturaška 69

smrti svojega dobrega moža Valentina je sama s svojo družino vestno obdelovala svoje obširno posestvo. V zakonu otrok ni imela, zato sta s svojim možem posestvo izročila rejenkam, že pokojni Ivani in Kristini Čuješ. Pokojna je iskala zdravja v bolnišnici, kjer je bila tudi operirana, naposled je pa podlegla zavratni jetiki. Pokopali smo jo 24. oktobra. Blagopokojni naj sveti nebeska luč — preostalim pa naše sožalje!

Smrt Marijine družbenke. Dne 25. oktobra se je nenadoma razširila vest, da se je poslovila od nas pridna in poštena Marijina družbenka, komaj 29 letna Trezika Podgorelec iz Zvaba, župnija Sv. Tomaž pri Ormožu. Pogreb pokojne se je vršil v nedeljo popoldne, 27. oktobra, ob veliki udeležbi ljudstva. — Tebi, draga Trezika, želimo, da počivaš sladko in večna luč naj Ti sveti — očetu, več let bolni mamici, bratu, sestri ter rodbini pa naše sožalje!

Smrt dobre in verne gospodinjice. V šmarjeti pri Celju je umrla dobra in verna gospodinja Marjeta Črepinšek, katero smo pokopali na pokopališču v Vojniku dne 31. oktobra. Pokojna je bila dolgoletna naročnica »Slov. gospodarja«, »Nedelje«, odkar izhaja, in drugih katoliških listov. Dobra krščanska žena je dočakala 77 let starosti. Pokojni naj sveti večna luč — preostalim pa naše sožalje!

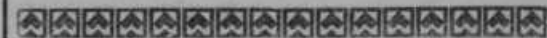


Vsi, ki potujete, ne pozabite na novi vozni red

veljaven od 28. okt. 1940

Vozni red v lepi žepni izdaji stane samo 2 Din (po pošti je poslati naprej Din 2.50 v znamkah). Preprodajalci dobijo primeren popust. Naročila sprejema:

Tiskarna sv. Cirila, Maribor - Ptuj



Grško pristanišče Patras so Italijani te dni hudo bombardirali iz zraka

vrsto rastline, ki raste ob vodah in jo imenujejo kendir. Ta rastlina raste v glavnem v kavkaškem ozemlju. Analiza je dooznala, da bi mogla ta rastlina dajati 16 odst. kavčuka. Če se bodo poskusi posrečili, bo Rusija v bodočnosti tudi kavčuk lahko pridobivala doma in se bo osvobodila od uvoza tega predmeta iz prekomorskih dežel.

Steklo in aluminij — gradbeni material. Dva italijanska stavbenika sta za rimsko svetovno razstavo leta 1942. izdelala načrt svojevrstnega zabavišča. To bo zgradba iz stekla in aluminija. Imela bo obliko kocke. Iz notranjosti bo imel obiskovalec na vse strani razgled na okolico, a ponoči bodo posebni svetlobni učinki spreminili zgradbo v velik, bil-

Slim je bil na drugem koncu dvorišča. Noel je naglo odjezdil k njemu in mu sporočil Erikovo naročilo. Nato se je vrnil.

Collado si je medtem na vse načine prizadeval, da bi Erika pregovoril, a ta je ostal trd. Ko se je Noel vrnil, se je obrnil k njemu s prošnjo, naj prigovarja svojemu gospodarju. Noel se je nasmehnil in mu odgovoril:

»Prej bodo vam peruti zrasle, kakor pa bi Erik, da' rekel, če je že enkrat izgovoril, ne'. Vse prizadevanje je bob ob steno.«

»A zakaj ta komedija? Vedno je šlo vse v redu in tudi zdaj nima vzroka za izjemo,« je živahno govoril trgovec.

Nato je pogledal Erika, ki je strmel proti stezi. Tudi on je pogledal v tisto smer. Ko je zagledal popotnico na mezgu, je zaslutil, da mu je ta ženska pokvarila kupčijo.

Utihnil je. Računal je, koliko ga bo stala ta ženska. Škodo bo seveda moral trpeti Erik. Končno pa je vseeno, ali bodo njegovi ali Erikovi ljudje odvedli konje v Goldfield. V tem trenutku se je spomnil Narda in prebledel. Nagnil se je proti Eriku in ga zgrabil za roko.

»Gospod Folkman,« je skoraj zavpil, »od danes naprej so med nama pretrgane vse kupčijske zveze. Niti enega konja ne bom več kupil od vas. Prisegam pri...«

Erik ga je hladno pogledal in ga prekinil.

»Nikar ne prisegajte, ker tudi to ne bo zaleglo. Za danes pač velja, da konj ne bomo mi odvedli do železniške postaje, drugič pa bo spet drugače.«

Collado se ni mogel pomiriti. Misel na Narda mu ni hotela iz glave in se mu je zdelo, da so konji že izgubljeni. Še enkrat je poskusil srečo. Skoraj proseče je dejal:

»Erik, ne pustite me na cedilu! Niste slišali, da se Nard potika po okolici?«

Mladenič je začudeno pogledal in prikimal ko človek, ki mu je pogodu, kar je slišal.

»Tako? Nard se potika tu?«

»Da! Vse mesto govori o tem. Z nekaj možmi se je ločil od Orlogove tolpe. Ali je k temu potrebna še razlaga?«

»Ne!« je mirno odgovoril Erik. »In kod hodi ta lopov?«

»Pravijo, da je odšel proti Oblačni gori. Toda to je samo zvijača. Po mojih konjih se mu cedijo sline. In moji ljudje?... Kaj vam naj rečem o njih? Mehikanci, južnjaki, polkrvneži so... Če bodo zagledali Narda, se bodo razpršili na vse strani, še preden bo počil strel. Morda pa so celo z njim v zvezi? Dogodki dajo to slutiti. Ali se je že našla priča, ki bi Narda razkrinkala kot živinskega tatu? Samo en človek je, ki se ne trese pred njim — vi, Erik, vi in vaši fantje si upate, postaviti se po robu temu Nardu. Ali naj še več povem?«

Dopisi

Meziška dolina

Sv. Daniel pri Prevaljah. Dne 27. oktobra sta stopila v sveti zakon Anton Kotnik in Marija Drug, p. d. Novakova. Ob priliki ženitovanja je nabral ženinov oče za srečo ženina in neveste 60 din za katoliške misijone. Bog plačaj vsem!

Pohorje

Sv. Primož na Pohorju. Dne 28. oktobra je bil v domači župni cerkvi poročen naš g. šolski upravitelj Bogomir Zorko z gđno Anico Ladinek, hčerko ugledne tukajšnje obitelji Ladinekove. Pri gostiji, katere so se udeležili ožji sorodniki in prijatelji obeh poročencev, se je nabralo 180 din za »Slovensko stražo«. Govorilo se je mnogo lepih, dobro premišljenih čestitk in voščil. Bog daj, da bi se vse te dobro hoteče besede izpolnile! Bilo srečno!

Fram. Letošnji pridelki nas niso zadovoljili. Predvsem se pa bojimo zime, ker se ne moremo oskrbeti z drvmi, in to radi slabe ceste iz Koplivnika do k. obč. Planica. Pohorci imajo drv, da jim gnijejo po gozdovih in bi jih zelo radi prodali, pa je dovoz radi slabe ceste nemogoč. Okrajni cestni odbor je že pred dvema letoma obljubil napravo nove banovinske ceste, pa do danes še ni nič. Framčani lepo prosimo, da nam okrajni cestni odbor ceste od Koplivnika naprej začne graditi, da bomo vsaj drva dobili in se bomo pozimi lahko gredli, če si bomo morali pri hrani radi slabe letine pritrgovati.

Dravsko polje

Sv. Janž na Dravskem polju. Nedeljska zbirka za obmejne reveže in njih otroke kaže sledečo sliko: Fantovski odsek je nabral 42 din, Dekliški kroček pa 50 din. Skupaj 92 din. Darovalcem Bog plačaj! — Na sedmimi rajnega Kirbiš Andreja se je nabralo za obmejne Slovence 50 din. Najlepša hvala vsem darovalcem!

Cirkovec. Domovinski dan na praznik Kristusa Kralja, združen z otvoritvijo povečane prosvetne dvorane, se je vkljub slabemu vremenu nadvse lepo obnesel. Dvorana je bila dopoldne in popoldne nabito polna. Govornika g. dr. Jeraj in g. Kotnik sta nam navdušeno govorila o ljubezni do domovine, peveci so dovršeno zapeli več domoljubnih pesmi, igralci pa so na novem odru v splošno zadovoljnost igrali Finžgarjevo igro »Divji lovec«. Dan nam bo ostal v najlepšem spominu. Na splošno zahteva bomo igro »Divji lovec« v nedeljo, dne 10. novembra, po večernicah ponovili in ste za takrat predvsem sosedje lepo povabljeni!

Plujsko polje

Ormož. (Blagoslovitev novega prosvetnega doma.) Pri nas bo v nedeljo, 10. novembra, otvoritev in blagoslovitev novega prosvetnega doma. Prireditelj bo popoldanska z začetkom ob 14, ko bo cerkveno opravilo. Povabljeni so številni častni gostje. Skoraj dve leti je že minulo, ko so zapele prve lopate na stavbišču nasproti župne cer-

kva. Z velikim navdušenjem in optimizmom je šla vsa župnija, mladi in stari, na delo. Saj ni bilo niti dinarja, ki bi bil vnaprej zbran v ta namen. Toda volja in požrtvovalnost za skupno delo je storila svoje. Nad 110.000 din so zbrali župljani v gotovini in nad 100.000 din znaša vrednost doma zbranega gradbenega materiala, vožen in dela. Največja zasluga, da dom stoji, gre gradbenemu odboru, ki je, sestavljen iz predstavnikov vse župnije, s svojo složnostjo, čutom za skupnost in požrtvovalnost v resnici zgradbo omogočil in dovršil. Sedaj dom stoji, dovršen, lep in prostoren, v ponos vsej župnji, ki ga je zgradila, ter v vzpodbudo mladini iz ormoške župnije in vsega okraja. Mladina, izkaži se vredno svojega doma! Vse prijatelje naše prosvete vabimo k blagoslovitvi!

Slovenske gorice

St. Ilj v Slov. goricah. Dne 24. oktobra se je poslovila od nas naša prijubljena članica Anica Gorink. Stiri leta je redno prihajala v Dekliški kroček. Pri poslovnem večeru smo ji članice darovale šopek cvetlic ter se ji zahvalile z lepimi besedami. Poročila se je z Ivanom Cvilak. Mladoporočencema želimo mnogo božjega blagoslova! — Fantovski odsek in Dekliški kroček bosta priredila 1. decembra lepo akademijo, 8. decembra pa igro »Miklavž prihaja«.

Sv. Anton v Slov. goricah. Nekaj tednov je bival med nami naš rojak upokojeni kapetan g. Franjo Toš. V tem času je položil zadnji izpit na pravni fakulteti v Zagrebu. Sicer vesten v svoji težki vojaški službi v Celju, je vendar uporabil ves svoj prosti čas za študij. Ker je dovršil kot mlad dijak trgovsko akademijo, je hotel imeti še gimnazijsko maturo. Po maturi se je lotil takoj pravnega študija in ga je v oktobru dovršil. Ker se namerava naseliti v Ljubljani in še nadaljevati študij, so mu Celjani napisali laskavo pohvalo v slovo. Iskreno mu čestitamo tudi njegovi rojaki, se veselimo njegovih uspehov in smo ponosni nanj, ker nam je njegovo delovanje v čast. Želimo mu vso srečo na njegovi nadaljnji življenjski poti, posebno, da bo tudi v bodoče tako odločen v katoliških vrstah.

Ljutomer. Praznik Kristusa Kralja smo obhajali nadvse slovesno. Fantje in dekleta so imeli ob 9 zborni sv. mašo, med katero so vsi pristopili k mizi Gospodovi. Popoldne pa so imeli akademijo v katoliškem domu. Na sporedu so bile simbolične vaje in predavanje o kongresu Kristusa Kralja v Ljubljani. Predavanje so poživljale skioptične slike. Kljub slabemu vremenu je bila udeležba zelo zadovoljiva. Praznik Vseh svetnikov pa smo obhajali bolj žalostno. Vreme je slabo in blato veliko, tako da na novo preurejeno pokopališče ne pride do izraza. Grobovi so bili lepo okrašeni z belim snegom, v katerem so brlele lučke in svetile v spomin rajnih.

Dobre čase ustvarijo samo dobri ljudje. Dobri ljudi ustvari dober tisk!

Slovenska Krajina

Štrom Prekmurja. Bivši urednik »Novine« in škofov kaplan g. Camplin Ivan se nahaja na trimesečnem bolezenskem dopustu. Želimo mu skorajšnjega okrevanja! — Na višji pedagoški šoli v Zagrebu je te dni diplomirala iz risarsko-tehnične skupine bivša nedeljska učiteljica gđ. Robnik Ema. Čestitamo! — Na filozofskem oddelku vseučilišča v Ljubljani je iz matematične skupine diplomiral g. Kūčan Ernest, doma iz Andrejcev. — Premeščeni so bili naslednji učitelji in učiteljice: Haler Alojzija iz Nove Cerkeve v Petišovce, Terak Sabina iz Predanovcev v Flkince, Vrečko Miroslav iz Pečarovec v Nedelico. — Na prog. Maribor—M. Sobota je začel 1. novembra obratovati mariborski mestni avtobus poleg dosedanje vožnje tudi zjutraj z odhodom iz Maribora ob 6.15 ter prihodom v Soboto ob 8.45 ter z odhodom iz M. Sobote ob 11.45 in prihodom v Maribor ob 13.45. Nedeljski promet ostane takšen, kot je bil doslej. S tem se je izpolnila želja Prekmurcev in prebivalstva sosednih Slovenskih gorik.

Bakovci. Pred dnevi so neznani zlikovci odnesli iz čebelnjaka posestnika Jančar Franca tri panje, jih na bližnjem travniku odprli ter pobrali iz njih vse satovje z medom, s čimer so Jančarju prizadejali okrog 700 din škode. — Isto noč so zmanjkali posestniku Lukaču trije piščanci, ki jih je dolgoprstnež naslednji dan hotel spraviti v denar, zato so mu prišli na sled. Fant je še mlajši mladoletnik in ga je k dejanju pripravil neki 18 letni tovariš. Potrebno bi bilo brezovo olje!

Beltinci. Dne 24. oktobra je bil pri nas plemenski sejem za bike, ki je prav dobro uspel. Zastopnik banske uprave g. svetnik Oblak je izjavil, da mi že prav nič ne zaostajamo za takimi sejmi v hrvatski banovini. Najlepšo žival je prignal neki posestnik iz Brezovice.

Gomilici. Pretekli teden se je pri nas zgodil dogodek, ki je dal povod mnogim govoricam. Neki turniški trgovec je namreč pri nas kupil 550 kg prosa. Ker ga isti dan še ni mogel odpeljati, so ga čez noč pustili na gumnu. Ponj je prišel naslednje jutro, toda na njegovo veliko presenečenje prosa ni bilo tam. Bilo je ukradeno. Stvar so koj vzeli v roke orožniki, ki so prosu kmalu našli pri R. M. Da bi zadevo zakrili, so trgovčeve vreče spravili na šator. Kolikor je preiskava doslej dognala, sta pri tatvini bila udeležena dva fanta, en moški in neka ženska.

Turnišče. Naša hranilnica in posojilnica se je 25. oktobra preselila iz dosedanjih prostorov v nove, v farno-prosvetnem domu. — Nedavno je bil odlikovan z redom Jugoslovanske krone IV. stopnje naš gospod dekan Ivan Jerič. G. dekan si je pridobil mnogo zaslug pri ureditvi cerkveno-državnih odnosov v Prekmurju, zato si je visoko odlikovanje, h kateremu mu iskreno čestitamo, vsekakor zaslužil. — Naši mlaticarji se še ne spominjajo, da bi jim pri mladih sneg pokrili mlaticni stroj. Še sedaj le na polju mnogo ajde in prosa, ki čaka lepega vremena, da se posuši in potem zmlati. — Praznik Vseh svetnikov smo letos prav lepo proslavili. G. dekan je naredil zelo primerno gesto s tem, da je pobožnosti na pokopališču opravil že takoj po četrti uri, kajti sedaj ni bilo treba poslušati čudnih glasov iz bližnje go-

»Ne, Collado!« je odvrnil Erik. »Vse mi je jasno.«
»Slišal sem, da imate z Nardom neki obračun in si želite, da bi se srečala.«

»Da!« je kratko odvrnil Erik.
»Boste torej šli s konji v Goldfield?«
»Ne! Ne mučite se s prigovarjanjem; že prej sem rekel ne in pri tem ostanem.«

»Grozno!« je zmajal z glavo trgovec.
Čez čas se je spet obrnil k Eriku in mu rekel:
»Gospod Folkman, za Nardov naslednji zločin boste vi odgovorni. Ali se zavedate tega?«

»Da, v polni meri!«
Erik je še vedno strmel na stezo proti severu, dasi je popotnica že izginila v daljavi za oblakom prahu.

Trgovec je še vedno tarnal.
»Ne morez priti do konca z vami. Toda eno rečem: če Nard ukrade konje pred prihodom v Goldfield, mi boste poplačali škodo. Pristanete na to?«

»Pristanem. Do zadnjega dolarja vam bom poravnal škodo, toda samo v primeru, če Nard ukrade konje. Ste zadovoljni s tem?«

»Zadovoljen,« je prikimal trgovec.
Nato se je obrnil k Noelu.

»Ali si slišal, Noel?«
Pri tem je hotel fantu potisniti v roko nekaj bankovcev. Noel jih ni sprejel. S kazalcem se je dotaknil klobuka in je odvrnil:

»Da, slišal sem in bom priča.«

»Potem je vse v redu!« je zagodel Collado in si je morda že stotič obrisal pot s čela z velikim pisanim robcem. »Zdaj bom miren, ker vem, da vi Narda preganjate. Ali je tako, Erik?«

»Morda!« je kratko odgovoril Erik in je močno stisnil trgovčevu desnico. »Srečno pot, Collado! In jeseni na svidenje!«

»Na svidenje, na svidenje, Erik! Dobro opravite!« Erik se je obrnil k Noelu.

»Pojdiva! Škoda vsakega trenutka. Do Slimovega povratka bova nekoliko preiskala okolico. Upam, da bo prinesel dovolj streliva.«

»Gotovo,« je odvrnil Noel. »Saj ve, da nas čaka trda borba.«

Fant je pri tem z dopadanjem gledal novo puško, ki je visela ob Erikovem sedlu.

Collado je odjezdil. Ko je bil že precej daleč, se je ozrl nazaj in zamrmral polglasno:

»Žal bi mi ga bilo, res žal...«

Na Erika je mislil in na posledice, ki bi mogle zanj nastati v borbi z Nardovo tolpo.

»Kam bova zavila?« je vprašal Noel in je gledal za odhajajočim Colladom, ki je radi debelosti nerodno sedel na konju.

»kako se dragulj. Prilije bo pa veliko, nad akvarij (z vodo napolnjen prostor za ribe) postavljeno stekleno plešišče. Od spodaj bo žarela mnogobarbna luč, ki bo čarobno osvetljevala tudi vodna bitja v akvariju.

Sueške želnice ne prinašajo več dobička. Med drugimi vojnimi žrtvami je tudi društvo Sueškega prekopa. Delnice tega društva so v mirnih časih donšale velike dobičke, ker so mnogo zaslužili s pobiranjem pristojbin od prevoza ladij, ki so plule skozi Sueški prekop. Ker je sedaj zelo slab promet, oziroma skoraj popolnoma ustavljen, tudi dobička ni več. Pa ne samo to. Društvo je celo moralo odpustiti večje število delavcev in uradnikov.

(Dalje sledi)